

Moj tovariš se je zasmel. „Ne moremo sedeti držeč roko križem!“ — odgovoril je in premenil razgovor.

Ta razgovor se mi je globoko vtisnil v spomin, in še danes, ko sem se natančneje seznanil s političnimi uredbami juga in postopanjem demokratične stranke ne morem boljše in jasneje opisati teh razmer in postopanja. Minolo je že dvajset let, od kar se je končala vojska, a južni demokratje, so pa vendar ostali do sedanjega časa na jedni strani — gospodarji sužnjev in najčistejše aristokratske duše, točna kopija ruskih graščakov, kajti brez škripanja z zobmi se ne moremo spominjati Miljutina in Rostoceva, na drugi strani — se pa ne pokore zakona in pravici, temveč jedino sili. Če bi se jim dala popolna oblast, še jutri razbijejo zvezo in vse po svoje urede, ravno tako sovražijo svobodne ideje severa, zaničujejo zakon in pravico, kakor pred tridesetimi leti.

Jaz ne dvomim, in tako pravijo tudi boljši poznavalci ameriškega življenja, da bi južani, ko bi dobili neodvisnost, kmalu jo pritirali do diktature ali pa dedne kraljevine. Še ta kratki čas, ko so popolnoma samostojno gospodarili, je ves jug bil despotično vladana dežela v vojnem stanju. Narod se je goljufoval na najgrši način. Porazi so se premenjavali v zmage, neznatne praske v sijajne bitve. Stvari, ki so bile ugodne za vojne namene, so vladni organi jemali brez vsake odškodnine, nič vredni papirni denar se je proglasil za enakoveljaven z zlatom, uveli so se vsi mogoči davki in naklade. Za časopise se je uvela stroga cenzura. Sever je pa tedaj ostal svoboden, kakor sicer časopisi so napadali ne le vlado, temveč tudi vojskovodje, pogosto so odkrivali vojne tajnosti, protivili so se vojnim naredbam kongresa. Severni demokratje so se ob najhujši vojski shajali in pred nosom izvršiteljnih in vojnih oblastij severa so skušali škodovati stvari severjanov in dajali so pogum svojim južnim tovarišem, ustašem. (Dalje sledi.)

Poučni in zabavni drobiž.

Lepotičenje (šminkanje) žensk je že prastara navada. Že stare Egipčanke so se lepoticile. Barvale so belino v očesu na zelenkasto, in so to tako razumele, da so njih oči imele nekak zelenkast lesk. Arabke in Tatarke si še dandanes barvajo oči.

Fran Smetana, slavni skladatelj „Prodane Neveste“ je še zložil šest oper, ko je že bil popolnoma zgubil posluš.

Krotke zebre. Baron Rotšild v Londonu je dal ukrotiti tri zebre in se sedaj z njimi vozi, kakor z drugimi konji. Doslej se je navadno mislilo, da se zebra ne da ukrotiti.

Novice.

Deželni zbor kranjski.

V popoludanski seji dne 11. febr. poroča posl. Grasselli o letnem poročilu deželnega odbora „Posebni prigodki, deželni odbor, razdelitev referatov, seje. Posl. Hribar kara deželni odbor zaradi prevelikega nemškutarenja in predlaga: Deželnemu odboru se naroča, naj v varstvo veljave slovenskega jezika

c. kr. državnim uradom v deželi Kranjski, izvzemši c. kr. vojaške oblastnije, dopisuje le v slovenskem jeziku. Posl. dr. Schaffer in dež. glavar Detela opravičujeta deželni odbor. Poročilo se na to vzame na znanje, a Hribarjeva resolucija se odkloni. — Isti poslanec dalje poroča o deželnoodborskem poročilu „Zdravstvene reči“, pojasnjuje posebno vprašanje glede živinozdravnika v Idriji in predlaga, da naj deželni odbor stori eventuelno sam potrebne korake pri poljedelskem ministerstvu glede te zadeve. Posl. Višnikar razpravlja o vprašanji, katera občina mora plačati pogrebne stroške za ubogimi, ali ona, v katero je pristojen, ali ona, v kateri umrje. Govornik trdi, da poslednja in prosi vlado, da v tem smislu potrebne ukrene. Deželni predsednik baron Hein je tudi tega mnenja in pripominja, da se kaže občinam v takih slučajih pritožiti, da se konečno stvar prav reši. Poročevalec Grasselli trdi tudi, da mora tista občina plačati stroške, kjer ubožec umrje. Poročilo se na to odobri. — Isti poslanec dalje poroča o deželnoodborskem poročilu „deželna prisilna delavnica“. Poročevalec predlaga: 1.) Potreba primerne krajše zveze deželne prisilne delavnice z novo deželno bolnico preko Ljublanice se pripozna; 2.) nameravana gradnja lesene brvi preko Ljublanice se v to svrhu odobruje in zanjo deželnemu odboru dovoljuje kredit 1500 gld. predujemno iz deželnega zaklada; 3.) za nepričakovani slučaj, da dežela ne doseže inštanenim potom dovoljenja za gradnjo lesene brvi, dovoljuje se deželnemu odboru istotako predujemno iz deželnega zaklada kredit 6000 gld., da mej deželno prisilno delavnico in novo bolnico zgraditi dá mestu lesene, železno brv preko Ljublanice. Predlogi se sprejmo in poročilo odobri. — Isti poslanec poroča o deželnoodborskem poročilu „Deželni dobrodelni zavodi“. Poslanec dr. Tavčar predlaga z ozirom na to, da se je Hribarjev predlog odklonil: Deželnemu odboru se naroča, da v prihodnjem zasedanji poroča o tem, v katerem jeziku dopisuje cesarskim in drugim oblastnijam, in po kakih načelih se pri tem ravna. Posl. Klun pravi, da so on in njegovi somišljeniki zato glasovali proti Hribarjevemu predlogu, ker so ga smtrali za nezaupnico deželnemu odboru. Posl. dr. Vošnjak pojasnjuje postopanje dež. odbora glede jezika pri dopisovanji. Na nemške dopise se odgovarja nemški na vse druge slovenski. Le redke so izjeme. Posl. Hribar obžaluje, da je njegov predlog pal in priporoča dr. Tavčarja predlog. Deželni predsednik baron Hein izjavlja, da je vlada enako pravična slovenskim kakor nemškim vlogam, le hitreje stvar gre, če so nemške. Poročilo se na to odobri in sprejme dr. Tavčarjev predlog. — Brez debate se odobre deželnoodborska poročila „Zakonski načrti“ (poročevalec posl. baron Rechbach), „Davki“ (poročevalec posl. Pfeifer), „Deželne podpore“ in „Občinske reči“ (poročevalec posl. Arko). Posl. dr. Žitnik poroča imenom finančnega odseka o odpomoči zoper škodo povodnji v dobrinški občini. Iz deželnih sredstev se dovoli 900 gld., to je 30 % stroškov in sklone prositi za državno podporo. — Isti poslanec poroča o poročilu glede oskrbljenja občine Ambrus z vodo in predlaga: 1.) Poročilo dež. odbora o obravnavah z visoko vlado glede oskrbljenja občine Ambrus in sosednih vasi z vodo se jemlje na znanje. 2.) Deželnemu odboru se naroča, da takoj prične vodoppravne obravnave zaradi eventuelne pridobitve vodne sile in pravice do dobivanja vode. 3.) Za napravo vodovoda v celem obsegu se deželni prispevek razdeli v tri letne obroke po 11.000 gld. in pričeniš z l. 1895. vstavi v proračun deželnega zaklada, vsled česar se v lanskem zasedanji dovoljeno, pa neporabljeno predplačilo 3000 gld. zviša letos za 8000 gld. ter tako kot prvi obrok določi 11.000 gld. 4.) Deželni odbor se pooblašča, da ob svojem času napravo vsega vodovoda odda podjetniku ali po jednotnih cenah ali za pavšalni znesek, kakor se mu najprimernejše in najugodnejše zdi za deželne finance. Sprejmo se ti predlogi in resolucija, da se ji pri oddaji del na domače delavce v prvi vrsti ozirati. — Poslanec Hribar poroča o deželnem prispevku za hidrografični posel